Επιμέλεια ΘΑΝΑΣΗ ΓΚΟΒΑ

ΑΧΑΪΚΑ καὶ ΑΜΑ

ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΣΗΜΕΡΑ.— Ἄγνωστο, πῶς ἐπεκράτησε ἡ ὀνομασία. — Ἡ ὁποία σημειωτέον δὲν ἀνταποκρίνεται στὴν πραγματικότητα. — Φυσικά, ἡ ὑμνογραφία τοῦ ὄρθρου τοῦ Μεγάλου Σαββάτου βοηθάει στὸν προϊδεασμό. — Καὶ κυρίως μὲ μερικὰ ἀποσπάσματα ἀπὸ τὶς προφητεῖες. — Ἀλλά, πουθενὰ δὲν ὑπάρχει ἔστω καὶ σὰν ἀρχὴ αὐτὴ ἡ ἰδία ἡ Ἀνάσταση. — Μόνο ἡ ἐπίκληση «Ἀνάστα ὁ Θεός». — Προφανῶς δὲ ἀπὸ αὐτὴ τὴ φράση καθιερώθηκε ἀπ' τὸν πολύ κόσμο ἡ «Πρώτη Ἀνάσταση» ✻ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑ τῶν κρεοπωλείων ἔχουν σήμερα καὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα τὸ μερίδιό τους στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ. — Καὶ τοῦτο χάρις στὴν πάρα πολὺ διαδεδομένη συνήθεια νὰ παρασκευάζεται καὶ τὸ πασχαλινό... «σαβόρο». — Τὸ ὁποῖο θὰ ποικίλη τὴν κρεοφαγία τῶν ἡμερῶν. — Πάντως παρὰ τὴν προσγινομένη τιμὴ πρὸς τὶς πάγκες, θεωρεῖται μᾶλλον βέβαιον ὅτι αὐτὲς δὲν πρόκειται νὰ ἀνταποκριθοῦν στὴ ζήτηση. — Ἀφοῦ τὰ ψάρια ποὺ ζητοῦνται (γόπες, βακαλάοι, σαφρίδια) εἶναι μᾶλλον λιγοστά.

ΠΡΩΪΝΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ

Ἡ μαγειρίτσα

«ΟΛΑ ΤΑ Σάββατα τρῶνε λάδι πλὴν τοῦ Μεγάλου Σαββάτου». Σαφῆς ὁ κανόνας τῶν Πατέρων δὲν ἀφήνει τὸ παραμικρὸ περιθώριο γιὰ ἕνα κάποιο συμβιβασμό, ἀπ' αὐτοὺς ποὺ χρησιμοποιοῦνται γιὰ νὰ καταστρατηγηθοῦν οἱ ὑπόλοιπες νηστήσιμες ἡμέρες τοῦ χρόνου.

Εἶναι τόσο κατηγορηματικὴ ἡ ἐντολή, ὥστε νὰ ἀποκλείεται ὁποιαδήποτε παρανόηση ἢ σοφιστεία. Ἀναμφιβόλως δὲ τὸ συνολο τῶν χριστιανῶν ὀρθοδόξων νηστεύει σήμερα, χωρὶς τὴν παραμικρὴ ἀβαρία. Ἀνάξιες λόγου οἱ ἐξαιρέσεις, ἀφοροῦν ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι καὶ σήμερα γιὰ λίγο λάδι ἢ γάλα, ἢ κομπλεξικούς, ποὺ θέλουν νὰ παραστήσουν τοὺς χειραφετημένους καὶ τοὺς ριζοσπάστες.

Καὶ ἐπειδὴ ἀνέφερα τοὺς ἀσθενεῖς, ἴσως ὑπάρξη τὸ ἐρώτημα. Καὶ οἱ ὀδοιπόροι; Αὐτοὶ δὲν περιλαμβάνονται πλέον στὴν ἐξαίρεση.

Ἀλλὰ πῶς νὰ περιληφθοῦν, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχουν; Πράγματι, ποιὲς ὁδοιπορεῖ σήμερα, ὑπὸ τὴν ἔννοια ὅτι ταξιδεύει τὰ πεζοπορῶν; Ποιὸς πηγαίνει ὄχι μέχρι τῶν παρυφῶν τῆς πόλεως, ἀλλὰ δυὸ τρία τετράγωνα δρόμο χωρὶς αὐτοκίνητο ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο ὄχημα; Βέβαια, ἂν ἐθεωροῦντο ὁδοιπόροι ὅλοι ὅσοι σήμερα ταξιδεύουν μὲ γιωταχὶ κλπ. προκειμένου νὰ χαροῦν τὸ ἀκραιφνῶς πατροπαράδοτο Πάσχα τῆς Ἑλληνικῆς ὑπαίθρου, τότε θὰ ἔπρεπε σήμερα νὰ ἔχη δικαίωμα καταλύσεως ἐλαίου ἡ... μισὴ Ἑλλάδα!

Ὅσοι ὅμως διαθέτουν γιωταχί; Θὰ πρέπει ὄχι μόνο νὰ μὴν ἐρμηνεύουν καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τὴ σημερινὴ ἐξαίρεση, ἀλλὰ νὰ κάνουν συστηματικὴ νηστεία καὶ ὅταν δὲν ὁρίζει ἡ ἐκκλησία, προκειμένου νὰ ρίξουν κάμποσα κιλά...

Ἐν τούτοις, κάποιος φίλος μὲ ἰδιαίτερη ἐπίδοση στὴ διαιτητική, προσπαθοῦσε χθὲς νὰ μὲ πείση, ὅτι ἐξ ἀπόψεως ὑγείας, ἡ σημερινὴ ἀπόλυτη ἀποχή, ὡς ἀποκορύφωση τῆς νηστείας ὁλόκληρης τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος... «ξεπλαίνει τὰ ἄντερα» ἢ ἄλλως πως τά... ἀπολιγδώνει, σὲ σημεῖο ὥστε ἡ μετεμψυχώσεις ποὺ ὀρχίζει μὲ τὴ μαγειρίτσα καὶ κλείνει μὲ τὰ κόκκινα αὐγὰ κάτω ἀπὸ γενικεία συνήθως κρεασοκατάνυξη, νὰ δημιουργῆ φοβερὲς ἀνωμαλίες καὶ κυρίως στομαχικές, ποὺ καταστρέφουν τὴν καλὴ διάθεση τῆς αὐριανῆς μεγάλης ἡμέρας!

Ἀκόμη, ὑποστηρίζει ὁ «διαιτολόγος» μου ὅτι αὐτὸς ὁ γαστρίμαργος γικὸς αἰφνιδιασμὸς ἰσχύει καὶ γιὰ ὅλα τὰ ἄλλα ὄργανα τὰ ὁποῖα ἐπηρεάζονται κατὰ κανόνα δυσμενῶς ἀπὸ τὴν καλοπέραση τοῦ οὐρανίσκου... Τουλάχιστον γιὰ ὅσους βρίσκονται σὲ κάποιες ἡλικίες τοῦ... ἐμπνέουν σεβασμόν!

Τοῦ ἀπάντησα ὅτι οἱ φόβοι του εἶναι κάπως ὑπερβολικοί. Καὶ ὅτι στὸ κάτω κάτω δὲν ὑπάρχει πειστικὴ ἀνάγκη νὰ φᾶη κανεὶς μέχρι σκασμοῦ ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα.

—Εὔκολο εἶναι νὰ τὸ λέη κανείς, ὅταν βρίσκεται μακρυὰ ἀπ' τὸ ἀναστάσιμο τραπέζι. Ἢ ἐν πάση περιπτώσει πρὶν ἀρχίση νὰ τρώη... Βλέπεις κύριε καὶ ἡ μαγειρίτσα εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ νοστι.

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛΙΔΑ

Ἡ φιλανθρωπία

ΑΞΙΟΛΟΓΟ ὑπῆρξε τὸ φιλόπτωχο ἔργο ἐν ὄψει τοῦ Πάσχα...

Φαγωνται λοιπὸν πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται...

Ἕνας λόγος βέβαια εἶναι αὐτός.. Καὶ ἡ φιλαλληλία κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ ἐνσαρκώση τὸ λόγο.

Σημαντικὴ ὑπῆρξε καὶ ἡ νοημοσύνη ποὺ ἀσκήθηκε μεμονωμένως Ἐκτεταμένη καὶ ἄκρως ἀποτελεσματικὴ ἡ ὀργανωμένη μέριμνα γιὰ τοὺς ἀναξιοπαθοῦντες τῆς κάθε ἐνορίας.

Ἄξιος λοιπὸν ὁ μισθὸς τῶν κυρίων καὶ τῶν κυριῶν, ποὺ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Μητροπόλεως καὶ τῶν ἐφημεριῶν ἔκαμαν ὥστε τὸ «μηδεὶς ἐξελθέτω πεινῶν» νὰ ἔχει κάποιο ἔρεισμα.

«Οὐκ ἔστιν ὧδε...»

«ΟΨΕ Σαββάτων, τῇ ἐπιφωσκούσῃ εἰς μίαν Σαββάτων, ἦλθε Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ ἄλλη Μαρία θεωρῆσαι τὸν τάφον. Καὶ ἰδοὺ σεισμὸς ἐγένετο μέγας· ἄγγελος γὰρ Κυρίου καταβὰς ἐξ οὐρανοῦ προσελθὼν ἀπεκύλισε τὸν λίθον ἀπὸ τῆς θύρας καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἡ ἰδέα αὐτοῦ ὡς ἀστραπὴ καὶ τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡσεὶ χιών. Ἀπὸ δὲ τοῦ φόβου αὐτοῦ ἐσείσθησαν οἱ τηροῦντες καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἄγγελος εἶπε ταῖς γυναιξί. Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε...».

(Ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς «πρώτης Ἀναστάσεως» — Μάρκου κη 1—20).

Ἡ ἀκρίβεια

ΠΑΣΧΑ τὸ τερπνόν, ἀλλὰ καὶ τὸ πανάκριβον.

Παντοῦ οἱ τιμὲς κατὰ 20—30% ἐπάνω σὲ σύγκριση μὲ τὶς περυσινές. Στὰ εἴδη διατροφῆς, ἐνδυσεως, ὑποδήσεως. Καὶ πολὺ περισσότερο σὲ ὅλα ἐκεῖνα ποὺ ἂν καὶ ἐλάχιστα πρακτικὰ ἢ ἀναλώσιμα, ἐν τούτοις θεωροῦνται πλέον ἀπαραίτητα γιὰ τὴν δημιουργία τῆς κατάλληλης ἀτμόσφαιρας τῶν ἡμερῶν. Ὑπάρχουν καὶ μερικὰ εἴδη ποὺ ἔχουν αὐξηθῆ πάνω κι' ἀπὸ 30%.

Ἐκεῖνο ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένη φθηνὸ εἶναι ἡ προσπάθεια τῶν ἀρμοδίων κυβερνητικῶν παραγόντων νὰ παίξουν μὲ τὸν πόνο μας, ἐμφανίζοντας τὶς τιμὲς τοῦ ἐφετεινοῦ Πάσχα σὲ φυσιολογικὰ ἐπίπεδα.

Ἄραγε πρόκειται γιὰ προσπάθεια ὑποτιμήσεως τῆς νοημοσύνης μας ἢ ὑπογράμμιση τοῦ βαθμοῦ τῆς νοημοσύνης τῶν γνωστῶν ἀρμοδίων;

Οἱ παντογνῶστες

ΕΙΝΑΙ συνήθεια ἐναρμονισμένη μὲ τὴ νοοτροπία μας, νὰ λύνουμε τὰ θέματα ποὺ μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ πολλὲς φορὲς μᾶς βασανίζουν, στὰ καφενεῖα καὶ στὶς κοσμικὲς συγκεντρώσεις. Καὶ ἐκεῖ μὲ ὅπλα «ἀκαταμάχητα» τὴν ἀοριστολογία καὶ τὴν ἄγνοια διεκδικοῦμε τὸ ἀλάθητο τοῦ παντογνώστη, ὑποστηρίζοντας πὼς ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐκτὸς βέβαια ἀπ' τὸν ἑαυτό μας κάνουν λάθος.

Πράγματι, δὲν ὑπάρχει πρόβλημα πολιτικὸ ποὺ νὰ μὴν ἔχει «τακτοποιηθῆ» μὲ ἀποφθεγματικοὺς μάλιστα ἀφορισμοὺς ἀπὸ ἀνευθύνους εἰδικούς. Μόνο, ποὺ ὅταν ἔρχεται ἡ κρίσιμη στιγμὴ τοῦ ὑπεύθυνου καὶ θεμελιωμένου διαλόγου, οἱ ἀκατάσχετοι ρήτορες σιωποῦν ἢ προτιμοῦν τὴν ἀκίνδυνη ταβλολογία.

«Η ΗΜΕΡΑ»

ΠΡΟ 30 ΕΤΩΝ

Ἀβάσιμοι οἱ φόβοι περὶ ἀνταρτῶν στὴν Ἀχαΐα

ΣΧΕΤΙΚΩΣ μὲ τὴν κατάστασιν εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐας ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς ἀνεκοινώθη ὅτι ἔχουν ληφθῆ ὅλα τὰ μέτρα ὥστε οὐδεμία ἀνησυχία νὰ δικαιολογεῖται ἐκ μέρους τῶν πολιτῶν τῆς περιοχῆς μας. Συνεπῶς οὗτοι πρέπει νὰ ἐπιδοξοῦν ἀπερίσπαστοι εἰς τὰς ἐργασίας των καὶ νὰ μὴ προσφεύγουν εἰς τὰς ἀρχὰς ζητοῦντες ὅπλα πρὸς αὐτοπροστασίαν των.

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὕπαιθρον τῆς Ἀχαΐας ἐλέγχεται ἀπολύτως.

Ὁ κ. Ντάν

ΜΕΤΑ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐν Ἑλλάδι Συμμαχικῶν Δυνάμεων στρατηγοῦ Κρῶφορντ τὴν διοίκησιν ἀνέλαβε ὁ ὑποστράτηγος Ντάν.

Τὸ Ι.Κ.Α.

ΤΟ περιφερειακὸν ὑποκατάστημα τοῦ ΙΚΑ Πατρῶν ἀκούσθη ὅτι συνεβλήθη μὲ ὅλας τὰς κλινικὰς τῆς πόλεώς μας (πλὴν τῆς κλινικῆς Ἠλία Λάζαρη), διὰ τὴν παροχὴν περιθάλψεως εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους μετὰ πλήρους τροφῆς.

Ὁ Ντὲ Γκὼλ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. Οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ Στρατηγοῦ Ντὲ Γκὼλ ἤρχισαν νέον πολιτικὸν κίνημα τιτλοφορηθὲν «Συναγερμὸς τοῦ Γαλλικοῦ Λαοῦ».

Ὁ Βοσινάκης

ΚΑΘΕ νυκτὸς δὲν ἔχει ἐφέτος νὰ σκοτισθῆ γιὰ τὰ πασχαλινὰ κουλούρια της. Ἐφρόντισε γι' αὐτὰ ὁ Βοσινάκης. Ἀσυναγώνιστα εἰς ποιότητα γιὰ κάθε σπίτι.

ΕΞΟΧΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΤΟ ΣΤΕΚΙ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΚΑΔΟΛΟΥ
ΠΑΡΑΛΙΑ ΒΕΡΝΑΔΕΙΚΩΝ ΡΙΟΥ
Τηλέφ. 429-223
Ἀρχίζουμε τὴν Καλοκαιρινὴ σαιζὸν ἀπὸ Δευτέρα
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
1930—1977, 47 ΧΡΟΝΙΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ
Εὐχόμεθα ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

ΠΑΛΑΤΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ
ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ
Γάμος σημαίνει ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ
καὶ ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ
σημαίνει ὡραῖος γάμος
ΕΡΜΟΥ 53 - ΜΑΙΖΩΝΟΣ Α' ΟΡΟΦΟΣ
Τηλ. καταστήματος 275-311

Ἡ δικαστικὴ πλευρὰ τοῦ Θείου δράματος

Η ΑΛΚΟΙΝΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ὅπως τὴν βλέπει ὁ διάσημος δικηγόρος ΖΑΚ ΙΖΟΡΝΙ

9ον

Ἀπὸ στενὰ ἐθνικιστικῆς ἀπόψεως, ὁ Βαραββᾶς, ὁ ἀγωνιστὴς ποὺ εἶχε σκοτώσει ἕνα Ρωμαῖο, τοὺς ἤταν, ἔστω κι' ἂν εἶχε ἕνα παρελθὸν ληστοῦ, ἀσυγκρίτως συμπαθέστερος ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ. Οἱ ἱερεῖς τους τοὺς εἶχαν φανατίσει κατὰ τοῦ Χριστοῦ, κατὰ τοῦ ὁποίου καταμαρτυροῦσαν ἀσέβεια πρὸς τὸ θρησκευτικό τους νόμο. Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς εἶχε πῆ δημοσία «τὰ τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι», εἶχε δηλαδὴ δείξει νομιμοφροσύνη ἀπέναντι τοῦ Καίσαρος τῆς Ρώμης καὶ τῶν ρωμαϊκῶν ἀρχῶν κατοχῆς τῆς Παλαιστίνης. Τυφλωμένοι ἀπὸ τὸ μῖσος τους οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι δὲν τὸ εἶχαν γιὰ τίποτε— αὐτοὶ ποὺ ὡστόσο ἐκολάκευαν τὸν Ἑένο κατακτητὴ γιὰ νὰ μποροῦν νὰ κάνουν τὶς δουλίτσες τους — νὰ διοδώσουν χαμηλόφωνα πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν συνεργάτης τοῦ ἐχθροῦ!

Ἔτσι ἐξηγεῖται γιατὶ ὁ ἰουδαϊκὸς κοσμάκης, ποὺ ἤτανε συγκεντρωμένος ἔξω ἀπὸ τὸ πραιτώριο ὅπου ἐδικάζετο ὁ Ἰησοῦς, κηρύχθηκε τόσο αὐθόρμητα ὑπὲρ τοῦ Βαραββᾶ.

Τὸ ἐρώτημα ποὺ ἔθεσε στὸν καταδημαγωγημένο ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, τοὺς γραμματεῖς καὶ τοὺς Φαρισαίους ἰουδαϊκὸ πλῆθος ὑπὸ μορφὴν διλήμματος («Ἰησοῦ ἢ Βαραββᾶ;») ὁ Πόντιος Πιλᾶτος, ἦταν ἡ τελευταία ἐκ μέρους του ἀπονενοημένη ἀπόφασι νὰ σώση τὸν Ἰησοῦ.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶχε σχηματίσει τὴν πεποίθησι πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν ἀθῶος τῶν ἐγκλημάτων ποὺ τοῦ φόρτωναν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς, ὁ Πιλᾶτος ἦταν φυσικὸ νὰ προτιμᾶ ὡς Ρωμαῖος τὸν Ἰησοῦ, ποὺ εἶχε δείξει νομιμοφροσύνη ἀπέναντι τοῦ Καίσαρος τῆς Ρώμης καὶ ὄχι τὸν Βαραββᾶ ποὺ εἶχε σκοτώσει ἀπὸ ἐθνικὸ πατριωτισμὸ ἕνα Ρωμαῖο στρατιώτη.

ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ

Περισσότερο ἀπὸ κατήγορος ὁ Πιλᾶτος μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς εἶχε παίξει τὸ ρόλο συνηγόρου στὴν δίκη τοῦ Χριστοῦ. Τὴν πολιτικὴ δίκη τοῦ Χριστοῦ ἐνώπιον τῆς ρωμαϊκῆς ἀρχῆς— τοῦ προκουράτορα Πιλάτου — τὴν χρακτηρίζει ἡ ἰδία παρατυπία ποὺ ὅπως εἴδαμε, ἐναρακτήριζε τὴν θρησκευτικὴ δίκη του ἐνώπιον τοῦ ἰουδαϊκοῦ συνεδρίου: Ἡ ἀπουσία τῆς ὑπερασπίσεως.

Δὲν πειεσώθησαν δικονραμ! ες ἀπὸ τὴν Παλαιστίνη τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς. Πειεσώθησαν, ὅμως ἀντίστοιχες μαρτυρίες ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς. Σ' ὅλες τὶς πολιτικὲς δίκες, ποὺ ἔγιναν στὴν Αἴγυπτο ἐπὶ ρωμαϊκῆς κατοχῆς, παρίσταντο καὶ συνήγοροι. Ὁ ρόλος αὐτὸς ἀνατίθεται σὲ κάποιον ἐξέπαγγέλματος ρήτορα. Οἱ ρήτορες ἦταν οἱ δικηγόροι ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Δὲν ὑπάρχει κανένας λόγος γιὰ νὰ μὴ παραδεχτοῦμε πὼς ὅτι γινόταν στὴν Αἴγυπτο ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, φυσικὸ ἦταν νὰ γίνεται καὶ στὴν Παλαιστίνη τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς. Μὲ ἄλλα λόγια καὶ στὴν Παλαιστίνη ὁ κατηγορούμενος ποὺ ἐδικάζετο ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, εἶχε δικαίωμα σ' ἕνα συνήγορο. Ἐνώπιον, ὅμως τοῦ Πιλάτου ὁ Χριστὸς ἔμεινε ἀνυπεράσπιστος. Ὁ ἴδιος δὲν ζήτησε νὰ τοῦ διορίσουν συνήγορο, πρᾶγμα ποὺ κάνει τὸν Γάλλο δικηγόρο Ἰζορνὶ νὰ πιστεύη πὼς ἐπίτηδες ὁ Χριστὸς δὲν ζήτησε ὑπεράσπισι, γιατὶ ὁ ἴδιος ἤθελε τὴν καταδίκη του καὶ τὸ μαρτύριο. Ἐπειδὴ τὸ μαρτύριο εἶναι τὸ καλύτερο «λίπασμα» γιὰ τὴν πίστι καὶ τὶς ἰδεολογίες.

Ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος δικηγόρος θέτει σχετικὰ μὲ τὴν ὑπερασπισι καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα: Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πὼς στὴν δίκη παρίστατο καὶ ὑπερασπισις, τί θὰ ἔλεγε ὁ συνήγορος τοῦ Χριστοῦ;

Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου δικηγόρου σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα εἶναι ὅτι αὐτὸς τουλάχιστον, ὡς δικηγόρος θὰ ἔκανε ἕνα ἀπὸ τὰ δύο, ἂν παρίστατο συνήγορος στὴν δίκη τοῦ Χριστοῦ:

Ἢ — πρᾶγμα ποὺ κατὰ πᾶσα πιθανότητα θὰ προτιμοῦσε — θὰ ἔρραχνε ὅλο τὸ βάρος στὸ πολιτικὸ μέρος τῆς κατηγορίας. Ἐπωφελούμενος τῆς ὁμολογίας, τοῦ ἴδιου τοῦ Πιλάτου, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε πῆ οὔτε πράξει τίποτε κατὰ τοῦ Καίσαρα: τῆς Ρώμης καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς στὴν Παλαιστίνη, θὰ ζητοῦσε ν' ἀφεθῆ ἐλεύθερος ὁ κατηγορούμενος.

Ἢ θὰ στηριζόταν στὸ θρησκευτικὸ μέρος τῆς κατηγορίας τῶν Ἰουδαίων, στὴν κατηγορία δηλαδή, πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν ἕνας ὑγύρτης σφετεριζόμενος τὴν ἰδιότητα τοῦ Θεοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ὁ συνήγορος θὰ ὑποστήριζε πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν πραγματικὰ ὁ Θεός, ποὺ ὑπόσχετο στοὺς ἀνθρώπους τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν ἀνάστασι ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν θὰ μποροῦσε κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ συνηγόρου, νὰ ἐπηρεάση τὸν Ρωμαῖο δικαστή, ποὺ ἀνθρώπινο θὰ ἦταν νὰ σκεφθῆ ὡς ἑξῆς:

Μὰ καὶ ὁ Θεός, ὅπως ἐδήλωσε ὁ ἴδιος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δὲν ἐπαίρνε θέσι κατὰ τῆς Ρώμης, τί θὰ εἶχε νὰ χάση αὐτός, ἂν ὡς Ρωμαῖος δικαστὴς φρόντιζε μὲ μιὰ ἀπαλλακτικὴ ἀπόφασι, νὰ τὰ ἔχη καλὰ μαζί του γιὰ ν' ἀναστηθῆ κι' αὐτὸς μιὰ μέρα;

Ἐν πάση περιπτώσει ὡς συνήγορος τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος δικηγόρος θὰ ὑπέβαλε ἔνστασι κατὰ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, ὑποστηρίζοντας πὼς ἡ δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ στὴν Παλαιστίνη τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς. Μὲ ἄλλα λόγια καὶ στὴν Παλαιστίνη ὁ κατηγορούμενος ποὺ ἐδικάζετο ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, εἶχε δικαίωμα σ' ἕνα συνήγορο. Ἐνώπιον, ὅμως τοῦ Πιλάτου ὁ Χριστὸς ἔμεινε ἀνυπεράσπιστος. Ὁ ἴδιος δὲν ζήτησε νὰ τοῦ διορίσουν συνήγορο, πρᾶγμα ποὺ κάνει τὸν Γάλλο δικηγόρο Ἰζορνὶ νὰ πιστεύη πὼς ἐπίτηδες ὁ Χριστὸς δὲν ζήτησε ὑπεράσπισι, γιατὶ ὁ ἴδιος ἤθελε τὴν καταδίκη του καὶ τὸ μαρτύριο. Ἐπειδὴ τὸ μαρτύριο εἶναι τὸ καλύτερο «λίπασμα» γιὰ τὴν πίστι καὶ τὶς ἰδεολογίες.

Ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος δικηγόρος θέτει σχετικὰ μὲ τὴν ὑπερασπισι καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα: Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πὼς στὴν δίκη παρίστατο καὶ ὑπερασπισις, τί θὰ ἔλεγε ὁ συνήγορος τοῦ Χριστοῦ;

Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου δικηγόρου σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα εἶναι ὅτι αὐτὸς τουλάχιστον, ὡς δικηγόρος θὰ ἔκανε ἕνα ἀπὸ τὰ δύο, ἂν παρίστατο συνήγορος στὴν δίκη τοῦ Χριστοῦ:

Ἢ — πρᾶγμα ποὺ κατὰ πᾶσα πιθανότητα θὰ προτιμοῦσε — θὰ ἔρραχνε ὅλο τὸ βάρος στὸ πολιτικὸ μέρος τῆς κατηγορίας. Ἐπωφελούμενος τῆς ὁμολογίας, τοῦ ἴδιου τοῦ Πιλάτου, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε πῆ οὔτε πράξει τίποτε κατὰ τοῦ Καίσαρα: τῆς Ρώμης καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς στὴν Παλαιστίνη, θὰ ζητοῦσε ν' ἀφεθῆ ἐλεύθερος ὁ κατηγορούμενος.

Ἢ θὰ στηριζόταν στὸ θρησκευτικὸ μέρος τῆς κατηγορίας τῶν Ἰουδαίων, στὴν κατηγορία δηλαδή, πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν ἕνας ὑγύρτης σφετεριζόμενος τὴν ἰδιότητα τοῦ Θεοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ὁ συνήγορος θὰ ὑποστήριζε πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν πραγματικὰ ὁ Θεός, ποὺ ὑπόσχετο στοὺς ἀνθρώπους τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν ἀνάστασι ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν θὰ μποροῦσε κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ συνηγόρου, νὰ ἐπηρεάση τὸν Ρωμαῖο δικαστή, ποὺ ἀνθρώπινο θὰ ἦταν νὰ σκεφθῆ ὡς ἑξῆς:

Μὰ καὶ ὁ Θεός, ὅπως ἐδήλωσε ὁ ἴδιος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δὲν ἐπαίρνε θέσι κατὰ τῆς Ρώμης, τί θὰ εἶχε νὰ χάση αὐτός, ἂν ὡς Ρωμαῖος δικαστὴς φρόντιζε μὲ μιὰ ἀπαλλακτικὴ ἀπόφασι, νὰ τὰ ἔχη καλὰ μαζί του γιὰ ν' ἀναστηθῆ κι' αὐτὸς μιὰ μέρα;

Ἐν πάση περιπτώσει ὡς συνήγορος τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος δικηγόρος θὰ ὑπέβαλε ἔνστασι κατὰ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ δικαστηρίου, ὑποστηρίζοντας πὼς ἡ δικαιοσύνη τῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ στὴν Παλαιστίνη τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς. Μὲ ἄλλα λόγια καὶ στὴν Παλαιστίνη ὁ κατηγορούμενος ποὺ ἐδικάζετο ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους, εἶχε δικαίωμα σ' ἕνα συνήγορο. Ἐνώπιον, ὅμως τοῦ Πιλάτου ὁ Χριστὸς ἔμεινε ἀνυπεράσπιστος. Ὁ ἴδιος δὲν ζήτησε νὰ τοῦ διορίσουν συνήγορο, πρᾶγμα ποὺ κάνει τὸν Γάλλο δικηγόρο Ἰζορνὶ νὰ πιστεύη πὼς ἐπίτηδες ὁ Χριστὸς δὲν ζήτησε ὑπεράσπισι, γιατὶ ὁ ἴδιος ἤθελε τὴν καταδίκη του καὶ τὸ μαρτύριο. Ἐπειδὴ τὸ μαρτύριο εἶναι τὸ καλύτερο «λίπασμα» γιὰ τὴν πίστι καὶ τὶς ἰδεολογίες.

Ὁ ἐπιφανὴς Γάλλος δικηγόρος θέτει σχετικὰ μὲ τὴν ὑπερασπισι καὶ ἕνα ἄλλο ζήτημα: Ἐπὶ τῇ ὑποθέσει πὼς στὴν δίκη παρίστατο καὶ ὑπερασπισις, τί θὰ ἔλεγε ὁ συνήγορος τοῦ Χριστοῦ;

Ἡ ἀπάντησις τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου δικηγόρου σ' αὐτὸ τὸ ἐρώτημα εἶναι ὅτι αὐτὸς τουλάχιστον, ὡς δικηγόρος θὰ ἔκανε ἕνα ἀπὸ τὰ δύο, ἂν παρίστατο συνήγορος στὴν δίκη τοῦ Χριστοῦ:

Ἢ — πρᾶγμα ποὺ κατὰ πᾶσα πιθανότητα θὰ προτιμοῦσε — θὰ ἔρραχνε ὅλο τὸ βάρος στὸ πολιτικὸ μέρος τῆς κατηγορίας. Ἐπωφελούμενος τῆς ὁμολογίας, τοῦ ἴδιου τοῦ Πιλάτου, ὅτι ὁ Χριστὸς δὲν εἶχε πῆ οὔτε πράξει τίποτε κατὰ τοῦ Καίσαρα: τῆς Ρώμης καὶ τῶν ἀρχῶν τῆς ρωμαϊκῆς κατοχῆς στὴν Παλαιστίνη, θὰ ζητοῦσε ν' ἀφεθῆ ἐλεύθερος ὁ κατηγορούμενος.

Ἢ θὰ στηριζόταν στὸ θρησκευτικὸ μέρος τῆς κατηγορίας τῶν Ἰουδαίων, στὴν κατηγορία δηλαδή, πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν ἕνας ὑγύρτης σφετεριζόμενος τὴν ἰδιότητα τοῦ Θεοῦ τῶν Ἰουδαίων. Ὁ συνήγορος θὰ ὑποστήριζε πὼς ὁ Ἰησοῦς ἦταν πραγματικὰ ὁ Θεός, ποὺ ὑπόσχετο στοὺς ἀνθρώπους τὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν ἀνάστασι ἐκ νεκρῶν.

Ἡ ἀνάστασις ἐκ νεκρῶν θὰ μποροῦσε κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ συνηγόρου, νὰ ἐπηρεάση τὸν Ρωμαῖο δικαστή, ποὺ ἀνθρώπινο θὰ ἦταν νὰ σκεφθῆ ὡς ἑξῆς:

Μὰ καὶ ὁ Θεός, ὅπως ἐδήλωσε ὁ ἴδιος ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, δὲν ἐπαίρνε θέσι κατὰ τῆς Ρώμης, τί θὰ εἶχε νὰ χάση αὐτός, ἂν ὡς Ρωμαῖος δικαστὴς φρόντιζε μὲ μιὰ ἀπαλλακτικὴ ἀπόφασι, νὰ τὰ ἔχη καλὰ μαζί του γιὰ ν' ἀναστηθῆ κι' αὐτὸς μιὰ μέρα;

Ἐν πάση περιπτώσει ὡς συνήγορος τοῦ Χριστοῦ ὁ